

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ č.

5

VYSOKÉ N. JIZ.

PROGRAM:

DNES - 16.10.1985 - STŘEDA

- 8.00 - seminář o včerejším představení v malém sále Krakonoše
- 10.00 - kurs praktické dramaturgie v kužárně Krakonoše
- 13.30 - rozloučení s DS Bystře u Poličky v malém sále Krakonoše
- 14.30 - vítání DS Kozlovice na MěstNV
- 14.30 - Větrovanka před Krakonošem
- 15.00 - vítání DS Kozlovice před Krakonošem
- 18.00 - I. Taller:
KOMEDIE O CHYTROSTI
/DS Ořechov u Brna/
19.30
- 22.00 - setkání souboru s patrony ve společenském sále požární zbrojnice

ZÍTRA - 17.10.1985 - ČTVRTEK

- 8.00 - seminář o dnešním představení v malém sále Krakonoše
- 10.00 - kurs praktické dramaturgie v kužárně Krakonoše
- 13.30 - rozloučení s DS Ořechov u Brna v malém sále Krakonoše
- 14.30 - vítání DS Josefův Důl na MěstNV

/pokračování na str.2/
VOT 28 family B1.č.267/85

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA VESNICKÝCH A ZEMĚDĚLSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ

Obecenstvo ať s důvěrou otevře své srdce poctivé umělecké práci. Ať přísně, ale přátelsky posuzuje nezdar a zdrženlivě chválí dokonalost. Ať nezdar umělecké tvorby neodradí obecenstvo od intenzivní spolupráce. Ať se tento nezdar, jde-li o tvůrčí čin, chápe jako přirozený stupeň ve vývoji celkového díla. Ať se již konečně odhodí ty výmysly o slepých uličkách, o cestách, které nikam nevedou, o scestích a podobně. Vždyť jestli opravdu něco nikam nevede, pak jsou to tyto zbytečné řeči. Jsou tvůrci, kteří jako by kupili nezdar na nezdar, jako by často slepovali omyl s omylem

POJĎTE LIDÉ NA DIVADLA S ŽELEZNÝMA KLADIVAMA

Ale uvážíme-li výsledek, díváme-li se na věc vývojově, nezapomínáme-li se ohlížet zpět na vykonanou cestu, vidíme, že všechny ty nezdary a omyly byly účelné. Byly stavebními kameny budovy uměleckého díla.

Je to přirozené. Tvůrčí postup lidské práce jest vyznačen řadou omylů a chyb, které se ustavičně upravují a které se ustavičně předělávají k lepšímu. Napraví se stará chyba - a již napravováním staré chyby učiníme chybu novou, která je ovšem na vyšším vývojovém stupni než ta stará. Nechybující člověk je nesmysl právě tak jako definitivní dílo. Nikdo již nepochybuje o dokonalosti Michelangelových děl. Ale snad jen Michelangelo by nám dnes mohl říci, jak nedefinitivní jsou jeho sochy a kolik by mu třeba dalo práce, kdyby se chtěl vyrovnat s geniálními chybami své tvorby. největší objevy vznikly z nezdaru. Tím, že poznáváme nezdar, tvoříme vlastně už další úspěch. Za co by vlastně celý život stál, kdyby se nikdo nemýlil, kdybychom šli ži-

/pokračování na str.2/

vání ze str.1/

Větrovanka před Krakonošem

- vítání DS Josefův Důl před Krakonošem

00 -- O. Ioseliani: ŽERT VÍ-
a NARĚ AGABA /DS Kozlo-
19.30 vice/

22.30 - setkání souboru s pa-
trony ve společenském
sále požární zbrojnice.

ZE ZÁKULISÍ PŘEHLÍDKY_k

Zastavení páté - s lidmi, bez
kterých by to nešlo...

Divák má velice málo příleži-
tostí dostat se do zákulisí di-
vadla. Proto by bylo rozumné a
možná i správné do něj alespoň
na chvilku nahlédnout. Pětice
lidí, kteří zajišťují technic-
kou stránku, zvukař, jevištní
mistr, osvětlovač a tak dále.
Miroslav Morávek - jevištní
mistr,

Jan Vaverka - mistr osvětlovač,
Josef Hejral ml. - zvukař, Čest-
mír Bláha a Josef Hejral st.

A jak vypadá takový jejich oby-
čejný pracovní den?

"Večer se všechno připravuje,
aby to bylo ráno hotovo. Během
dopoledne jsme k dispozici sou-
borům, zajišťujeme všechno co
se dá, nářadí, materiál..."

Jako první pracuje jevištní
mistr, připravuje kulisy atd.,
dále přichází na řadu zvukař,
který spolupracuje se zvukařem
souboru. Práce osvětlovače je
neméně důležitá, musí se nasví-
tit všechny reflektory, větši-
nou je to dlouhá práce.

Během celého dne musíme být ve

/pokračování ze str.1/

votem najisto, bez rizika, bez té šířivé
touhy věčně opravovat, věčně tvořit, ne-
spokojení s výsledky? Ubožáci, kteří se
domnívají, že jsou mistry! Jsou to vlastně
chorobní lidé, kteří trpí fixní představou
své dokonalosti a kteří nakonec mají jen
iluzi tvorby. Obecenstvo chybně tuto ilu-
zi v nich živí. Obecenstvo si rádo oblíbí
jedno gesto, jeden smích, jen jeden pláč,
jen tu jednu melodii a jen ten jediný vý-
raz - a žádá si opakování. Zapomíná, že po-
žaduje naprostý nesmysl. Nic se neopakuje.
Každý pokus o opakování bývá krutě trestán.
Umělci jsou potrestáni nemohoucností - a
obecenstvo zklamáním.

Je samozřejmé, že tvůrčí umělci, jsou-
li opravdu tvůrčí, nechtějí ustrnout ani
na té cestě, kterou si sami vyšlapali. Hle-
dají nové pěšiny, nové, třeba strmé stezky
a srázné přechody. Zkoušejí, jak by mohli
nově a jinak dojít svého cíle, jímž je
vytvoření uměleckého díla nebo vyřešení u-
měleckého problému. Pokušejí se, bojují
o svůj umělecký výraz, experimentují. To
je podstata tvořivé práce. Ani když se ex-
periment nepodaří, není to ještě důkaz
proti nim. A přece, kolik lehkomyšlných a
urážlivých výtek museli umělci vyslechnout
od posuzovatelů svých prací! Rádo se při
takových příležitostech užívá výrazů jako
scestí, slepá ulička, a dokonce i zvrhlost.
Čím však jiným je ta slepá ulička než oblí-
benou prázdnou frází, která "moudře" zní.
Ve skutečnosti všechny cesty někam vedou.
A nejdou-li k úpadku, pak vedou vlastně
k zrození nového. Hlavně je třeba neztra-
tit hlavu, díváme-li se do zdi, která se
nám postavila do cesty. Neztratit hlavu
a tvrdě s ní do zdi uhodit proti všem na-
učením přísloví. Je-li v té hlavě opravdu
něco, není na světě zdi, abychom ji hla-
vou neprorazili. A není-li v hlavě nic,
jaká škoda, přijdeme-li o ni... Nepodaří-
li se experiment, musí tvůrce, je-li o-
pravdu tvůrcem, tak dlouho svůj nezdar
zkoumat, až přijde na chybu. Přijde-li
tvůrce na chybu, znamená to, že se poučí,
a znamená to plus pro jeho další vývoj.

Dnes, v době největších společenských
a vědeckých pokusů nemá nikdo práva upírat
umění jeho tvůrčí podstatu - nemá práva
upírat mu vůli k experimentování.

Jak jinak se vůbec poučíme? Jak se doví-
me něco nového? Jak jinak vůbec vzniká
dílo?

Emil František B U R I A N

Bl.č.268/85

Miroslavem Cacardou,
m Tylova divadla OB
v u Brna

Redakce Větrníku je zvědavá, a
to se ptáme: co příjemného či
ně příjemného jste zažili v sou-
boru od vaší minulé návštěvy ve
Vysokém v r. 1978?

"Nepříjemné je to, že jsme o
sedm let zestárli, ale snažíme se,
aby to nebylo vidět.

Získali jsme pro příští hru - při-
pravujeme Charleyovu tetu od Char-
lese Brandona - nové mladé síly.
Příjemné je pro nás to, že jsme
opět ve Vysokém a nijak nelitujeme
námahy, kterou nás to stálo při
přípravě dovezené inscenace."

To nás samozřejmě také zajímá.
V čem se ona námaha především pro-
jevovala?

"Vzhledem k tomu, že se jedná
o starší text, ke kterému musel
režisér hledat klíč přijatelný
pro současného diváka, nešlo vůbec
o jednoduchou záležitost.

V druhé fázi se s nastoupenou ces-
tou potýkali i naši herci, než do-
šlo ke ztotožnění s režisérovou
představou. Výhodou pro náš sou-
bor je, že režisér Vlastimil
Peška, původně řadový člen kolek-
tivu, se v průběhu své amatérské
činnosti stal po dálkovém studiu
režie profesionálem - tedy fundo-
vaným divadelníkem. Ovšem podstat-
ným faktem pro naši budoucnost je
vzájemná důvěra, kterou nepozname-
nala nijak jeho nová profese.

Pouze hledání společných volných
termínů ke schůzkám v našem diva-
dle je poněkud obtížnější. Práce
na Tallerově Komedii o chytrosti
se nám jevila opět obapolně pří-
nosná. Navíc máme tu výhodu, že
režisér využívá svého původního
povolání hudebního skladatele a
je autorem hudby do našich insce-
nací. Chtěl bych touto cestou
Vlastimilovi poděkovat za jeho
nezištný tvůrčí vklad do naší
amatérské činnosti i za to, že s
námi zůstává divadelním ochotní-
kem v tom nejčistším smyslu slova.

No a nám tedy ještě zbývá tlu-
močit vaši radost a poděkování ce-
lého souboru vysockým občanům za
krásné přijetí na přehlídce.

Předloha J. Menzela "Tři v tom" je do
značné míry odvozena z postupů, témat a
figur italské comedie dell'arte. Pracu-
je s ustálenými typy postav a nabízí si-
tuace prověřené s úspěchem v řadě jiných
textů nejen dramatické literatury.

Režie DS JZD a OB Bystře u Poličky si
uvědomila, že Menzelova hra je více
jakýmsi libretem než hotovým dramatic-
kým textem. Že je pouze východiskem k
rozehrání nabídnutých situací v úsměvný
či snad dokonce bujarý příběh, jehož
téma - souboj zamilovaného mládí s vy-
počítavostí a zkostnatělostí starých -
je stále nosné a potřebné. Tři milenecké
páry dokázaly být ve hře velmi vynaléza-
vé, aby dosáhly svého. Škoda, že samot-
né rozehrání situací na jevišti už tolik
vynalézavé nebylo. Snaha po ozvláštnění
textu byla sice zřetelně vycítit, ale
bohužel většinu zůstalo při jeho vněj-
škové ilustraci či přidání komického
detailu /zakopnutí, gesto kreslicí

R E C E N Z E

ženské křivky/. Nepodařilo se vystavět
situaci, z textu sice odvozenou, ale ve
svém významu a struktuře novou, jdoucí
nad text a vytvářející novou divadelní
kvalitu, slovní či skrze fyzickou akci,
o to cennější, že by vznikla autorsky
hercem či režisérem. Tento typ předlohy
po takové situaci nejen volá, ale je
pro něj životně důležitá. Režie zůstala
leccos dlužna i v samotném vedení herců.
Byli jsme svědky různých postupů a stylů,
výkonů talentovaných /Capitano, Colombina/,
jinde přes dobré dispozice zčásti bez-
radných /je Ubaldo opravdu pro milence
tou nepřekonatelnou překážkou?/. Navíc
některé kreace, byť diváky aplaudované,
balancují na samé hranici vkusu.
Scéna slouží záměru inscenace, nevytváří
však mnoho šancí k zmíněné akci. Pokud
ano, nejsou vždycky dostatečně využity
/prádlo, rumpál atd./.
Přinést na jeviště humor je vždycky slo-
žitě. Byli jsme včera svědky poctivé
snahy humor rozdat, ne vždy se to však
ještě obešlo bez problémů.

F. Zbornák

B1.č.271/85

PRÁCKÉ DRAMATURGIE

povznosl až do půdních Krakonoše, aby uvolnil prodejnímu stánku DILIA urně. Za to byli členové odměněni informací s. Slou- zastupující agenturu, o časné a připravované vyčava- lské produkci dramatických textů našich i zahraničních. Pak již následovala praktická pracovní část semináře. Ukázalo se, že citlivé lektorské vedení Dagmar Drašarové a kvalitní text Stroupežnického Našich furiantů aktivizuje všechny zúčastněné k soustředěné činnosti a zapoje- ní do kolektivního hledání zá- kladních informací obsažených v dramatu. Vznikla vzrušená disku- se o "furianství" i o jemných nancích jeho rozložení v život- ných postavách Stroupežnického. Výsledek? Snad především radost ze společného zájmu a plodně pro- žitého dopoledne. Škoda jen, že tato akce nenalezla více příz- nivců.

SEMINÁŘ o želečském představe- ní Plešákovy hry Jak rozesmát princeznu nebyl příliš radost- ný vzhledem k tomu, že insce- nace měla řadu problémů, vy- cházejících ovšem většinou z plytkosti textu. Přesto však respektive právě proto mohl fundovaný rozbor odborné ko- mise přimět všechny přítomné, aby se zamysleli nad úskalí- mi, které s sebou tvorba pro dětského diváka přináší. Fakt, že se mezi kvantitou nekva- litních textů pro děti jen obtížně hledá těch několik lepších, nemůže být omluvou a nesmí nás ohradit od úsilí poskytovat dětskému divákovi skutečně hodnotné umělecké zážitky.

NAŠE ANKETA

1. Jak se vám jeví současný stav a úroveň vesnického divadla ve vašem kraji /ne- bo vůbec/?
2. Liší se podle vás divadelní činnost na vesnici od činnosti ve městě? V čem?
3. Co je podle vás nejaktuálnějším pro- blémem amatérského divadla?

Ludvík N ě m e c, režisér DS Bystřice u Benešova

1. Jakýmsi přirozeným výběrem došlo ke sni- žení počtu souborů. Ty, které pracují dál, jsou kvalitativně na vyšší úrovni a mají početní převahu nad soubory městskými. Je jich v průměru asi 80%. Je tedy jisté správné, že mají svou vlastní přehlídku, že mají možnost usilovat o účast na ní, ovšem bylo by dobře, aby se snažily o zvy- šování laťky především s ohledem na divá- ky a k této snaze aby teprve druhotně při- byla touha jít nahoru po soutěžních příč- kách v okrese, kraji a dál.
2. Jistě - velmi podstatně. Především tech- nickými podmínkami provozu divadla, daleko menší možností výběru a dalšího rozšiřová- ní členské základny, ale na druhé straně větším diváckým zájmem, kdybychom měřili procenta návštěvnosti z počtu obyvatel a konečně nesmíme zapomínat, že amatérské divadlo vychovává nejen diváky, ale působí výchovně i na členy souboru a často bývá na malé obci jediným kulturním zařízením, kde mohou právě mladí lidé projevit ušlech- tilou aktivitu.
3. Zvyšování kvality venkovských souborů prostřednictvím plánovitého vzdělávání, které by mělo s plnou odpovědností začínat na úrovni okresů.

Božena H u r y t o v á, metodička OKS Svitavy

1. V našem svitavském okrese nemůžeme oče- kávat velký nastupující růst vesnických souborů. Spočívá to jistě ve shonu a dneš- ním způsobu života. Chtěli bychom si však vychovat určitou kvalitu souborů na vesni- ci. Naš první pokus vznikl před dvěma le- ty. Utvořili jsme divadelní studio s pro- fesionální pomocí. Každý soubor však po- třebuje jiný pracovní směr /režijní, he- reckorežijní atd./. Snad se nám podaří touto formou a vlastní praxí souborů vy- chovat nastupující mladou generaci diva- delních ochotníků na vesnici.
2. Předpokládám, že je obsažena zejména v kádru členů souborů, v jeho kolektivno- sti a zápalu. Problémy má každý soubor. Jak na vesnici, tak i ve městě, ale zále- ží na tom, jak dalece se s tím umí vyrovnat.
3. Nejen v nedostatku režisérů, ale myslím /pokračování na str. 54

ni ze str.2/

by se vyskytli nějaké

po představení nám

další šichta. Uklízí se,

tá, pomáhají nám i z kuchyně,

ou velmi ochotní...

hle pětice je tady už popatnácté, a tak máme možnost pozorovat vývoj technické stránky, vybavenost souborů...

A za ta léta jsme poznali spoustu lidí, kteří jsou zde i poněkolkolikaté. Užijeme si i legraci. Měli jsme takové heslo. Nemožnázázraky na počkání...

Prostředníkem mezi námi a organizačním štábem je Josef Hejral starší, který je takový šéf techniků. Tlumočí nám požadavky, které tady potom realizujeme...

Pokud to půjde, rádi bychom vydrželi i další přehlídky!"

Aby se na přehlídku nezapomnělo, je třeba i fotografovat. O to se stará Antonín JANDA.

"Denně musí přijít fotografie do Fotonovin. Zároveň dělám Fotoarchív. Za celou přehlídku se expone kolem 400 snímků. Večer po představení film vyvolávám. Ráno dávám fotografiím konečnou podobu, aby mohly přijít do Fotonovin. Popřejme mu, aby se snímky co nejvíce líbily!

Ivan TALLER

Dramaturg Divadla Petra Bezruče v Ostravě a posléze dramaturg ostravské televize. Pro divadlo připravil některé dramatizace a hry na známé motivy. Kromě Komédie o chytrosti /kterou dnes uvidíme v podání souboru z Ořechova/ to je např. Dobrý člověk z Clamency /podle R.Rollanda/. Jak zmizelo vodnické povolání /na motivy K.Čapka/ či Náš otec Kondelík/ s použitím námětu I.Hermannova/.

/pokračování ze str.4/

že velký problém je v současné dramaturgii. Kolik máme dnes dobrých současných her? A kolik máme velkých současných dramatických postav? Pomozte mi to rozřešit!

Zdena B é m o v á, metodička OKS Semily

1. Někde "škatulkují" amatérské divadlo na vesnické a městské. Myslím si, že dnes mají všichni amatéři stejnou šanci udělat dobré a kvalitní představení. Existuje celá řada přehlídek, seminářů, pracovních setkání a to vše může pomoci vedoucímu i souboru snáze se orientovat v divadelním dění a vření. O to víc je mi líto těch zahozených příležitostí a někdy i nezájmu. Vždyť "domácímu publiku se naše hraní líbí" tak proč jít dál, proč chtít překročit vlastní látku průměrnosti a být náročnější především sám k sobě... Ale poslání dnešního divadla není přece jen v tom, divákovi něco sdělit, leč také v tom jak to sdělit, v krásném hledání a nalézání nových estetických hodnot, v možnosti hrát si a vyhrát si. A to si, podle mého názoru, ještě dost kolektivů příliš nepřipouští.

2. Pokud je nějaká odlišnost, pak jedine v technickém zázemí a vybavení. Ovšem to je otázka zřizovatele a jeho chuti se pro věc angažovat. Lidé? Ti jsou podle mne všude stejní. Buď mají divadlo rádi do té míry, že se mu doslova upíší, a nebo ho dělají bez ambicí a pak by ho raději neměli dělat vůbec.

3. Aktuálním problémem dnešního divadla je dnešek sám. Musíme si především uvědomit, že se píše rok 1985 a že divadlo musí zůstat živé, současné. A to, co je dobré dnes, už nebude stačit zítra. Nesmí se stát, aby divadlo pokulhávalo za ostatními druhy umění. Je to prostě problém stále otevřený.

ing.Vladimír H e t f l e j š, vedoucí OK VČKNV Hradec Králové

1. Úroveň souborů příliš kolísá v závislosti na tom, jak jsou na tom kde s režiséry či dramaturgy. Celkově je to dost zlé. Naštěstí si myslím, není samotná úroveň to nejhlavnější. Spíše divadlo jako hnutí - a to je většinou dobré.

2. Na vesnici jde více o podstatu. Snad je to i poctivější.

3. Režiséři, dramaturgové. A když jsou, aby zase soubor stačil na jejich "výboje".

/pokračování na str.6/

HLÍDKA

fabrika vládce hor/

...ní přátelé, vzhledem k to-
 jsem se na předvčerejším
 nátním večeru nesmírně dobře
 il, jsem schopen vás informo-
 at až dnes. Želečská mladá krev
 se totiž vlila do žil i o něco
 dříve narozeným patronům. Nakonec
 si přišla na své i kapela, která
 si zatancovala při želečské mu-
 zice. A vůbec -- ty písničky s
 harmonikou, to bylo něco? Nebýt
 všech mých ranních povinností,
 snad bych vůbec nešel spát. Ale
 i vládce hor potřebuje chvílku
 k načerpání nových sil.

Včera přes den jsem se opět
 věnoval pilné práci. Hned ráno
 jsem domluvil počasí, aby se
 trochu umoudřilo a přestalo
 brečet a fučet. Po obědě jsem,
 už za slunečního svitu, povzbu-
 dil svou přítomností organizační
 štáb přehlídky, který denně za-
 sedne, aby operativně řešil v
 všechno, co se kde šustne.
 Popřál jsem i vašim jménem, aby
 se šustlo jen v dobrém.

Také jsem zjistil, že stánek
 DILIA nebude otevřen až do pátku,
 ale že už dnes v dopoledních ho-
 dinách opustí své stanoviště.
 Takže rychle, rychle, rychle -
 máte poslední šanci!

Od včerejšího odpoledne přemý-
 šlím, jak rozšířit prostor před
 divadlem, aby se vešli všichni,
 kdo touží přivítat soubory. Je
 vás totiž čím dál víc. Že bych
 postavil tribunu?

Bl.č.270/85

/pokračování ze str.5/

Milan S c h e b á l, umělecký vedoucí
 Anebdivadlo, Praha

2/ Myslím, že v zásadě ne. Dobré a v pravém
 slova smyslu současné divadlo lze dělat
 ve městě stejně jako na vesnici. Námitky
 toho typu, že na vesnici jsou horší mate-
 riální podmínky, prostě přijmout nemohu.
 Znam spoustu souborů v Praze, které mají
 právě materiální podmínky daleko horší
 než např. některé tzv. vesnické soubory ve
 Středočeském kraji a přesto se snaží o
 současné, moderní divadlo a zdaleka nejde
 o soubory experimentální. V zásadě se v té-
 to otázce ztotožňuji s názorem J. Staňka
 /včerejší Větrník/ a zejména F. Zborníka
 /Větrník nedělní/. Chtěl bych k tomu jen
 podotknout, že chuť do práce, píle, trpěli-
 vost, snaha "něco říct", tvořivost, odvaha
 podstoupit riziko jsou předpoklady dobrého
 divadla - ať už po ulici jezdí tamvaje nebo
 traktory. A ještě bych rád připomněl slova
 významného sovětského divadelního praktika:
 "Divadlo je takové, na jakého diváka
 myslí."

3/ Těch problémů je samozřejmě víc. Rád
 bych se dotkl dvou z nich. Často kolem
 sebe slyšíme výtky na nedostatek kvalitních
 současných her. Je to jev, který provází
 divadelní život od té doby, co jsem se
 o něj začal zajímat. Tento stav je takový,
 jaký je a my ho těžko změníme, ale musíme
 se s ním vyrovnat. Je prostě třeba vybírat
 texty kvalitní, event. na nich dále autorsky
 pracovat, a to důsledně dle předem stanovené
 dramaturgicko-režijní koncepce. Další mož-
 nost je vracet se ke kvalitním textům
 starším, případně ke klasice a tuto vykládat
 dnešními očima.

Jako jeden z nejpálčivějších problémů sou-
 časného amat. divadla považují samotnou re-
 alizaci dram. - rež. koncepce přímo na je-
 višti. To souvisí s osobností režiséra. Čas-
 to jsme letos na stránkách Větrníku četli
 o nedostatku kvalitních a poučených amat.
 režisérů. Přiznejme si, že takoví režiséři
 nám z nebe nespádnou. Je třeba podchytit
 talenty, pracovat s nimi, vzdělávat je. Od
 samotných režisérů je pak nutná důkladná
 teoretická příprava inscenace, trpělivost,
 odvaha riskovat, konfrontovat výsledky své
 práce na přehlídkách všech stupňů. Nebát se
 přijmout kritiku, jít naplno do tvůrčího
 dialogu se všemi, kteří to myslí s divadlem
 dobře a vážně. A těch je v amat. divadle pře-
 vážná většina. Osobně jsem moc rád, že k ta-
 kovému tvůrčímu dialogu došlo letos ve Vy-
 sokém u režisérů /členů souborů/ v případě
 prvních dvou inscenací.

=====

VĚTRNÍK, zpravodaj XVI. NP VZDS. Vydává
 OŠ NP VZDS. Zodpovědný redaktor Alena
 Exnarová. Povoleno OK ONV Semily pod č.j.
 70/84. Cena 1,- Kčs.